

Міністерство освіти і науки України
Північно-Східний науковий центр НАН України та МОН України
Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка

Тези

68-ої наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників, аспірантів
та студентів університету
Том 3

19 квітня – 13 травня 2016 р.

Полтава 2016

УДК 043.2
ББК 448лО

*Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу
Полтавського національного технічного університету
імені Юрія Кондратюка заборонено*

Редакційна колегія:

Онищенко В.О.	д.е.н., проф., ректор Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка
Муравльов В.В.	к.т.н., доц., в.о. проректора з науково-педагогічної та методичної роботи
Васюта В.В.	к.т.н., доц., декан факультету інформаційних та телекомунікаційних технологій і систем
Іваницька І.О.	к.х.н., доц., декан гуманітарного факультету
Комеліна О.В.	д.е.н., проф., декан факультету менеджменту і бізнесу
Нестеренко М.П.	д.т.н., проф., декан будівельного факультету
Нижник О.В.	д.т.н., с.н.с, декан електромеханічного факультету
Павленко А.М.	д.т.н., проф., декан факультету нафти і газу та природокористування
Усенко В.Г.	к.т.н., доц., декан архітектурного факультету
Шинкаренко Р.В.	к.е.н., доц., декан фінансово-економічного факультету

Тези 68-ої наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів університету. Том 3. (Полтава, 19 квітня – 13 травня 2016 р.) – Полтава: ПолтНТУ, 2016. – 335 с.

У збірнику тез висвітлені результати наукових досліджень професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів університету.

©Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка,
2016

змушені були мешкати в комуналках і малосімейках, ділити помешкання зі своїми батьками, іншими родичами, а подеколи навіть із нерідними. Ці обставини створювали незручності для влаштування сімейного побуту та не сприяли розвитку приватного життя. Проте, у найближчі 10 років, у результаті розгорнутого житлового будівництва, тисячі родин отримали нові помешкання сімейного типу в т.зв. хрущовках. [2, арк.21]. Забезпечення населення власним житлом заохочувало до створення сім'ї, а також сприяло зміцненню сімейних відносин. Окрім того, надання індивідуальних квартир сприяло зростанню ролі малої сім'ї.

Ще однією тенденцією окресленої доби було відновлення соціально-економічної інфраструктури та зростання темпів розвитку легкої й харчової промисловості. Загалом це призводило до покращення умов життя громадян, уносило зміни в шлюбно-приватні відносини. Так, більш естетичним стає зовнішній вигляд людей, поширюється модництво (модними інноваціями стають чоловічі білі нейлонові сорочки і костюми, у жінок – спідниці з розрізами, блузи і кофти, які підкреслювали талію). Під впливом західної культури одяг, передусім жіночий, стає витонченішим, жіночнішим, сексуальнішим. Усе це сприяє зростанню зовнішньої привабливості як чоловіків, так і жінок, впливає на підвищення емоційності в їхніх стосунках.

Отже, характер і особливості шлюбно-приватних відносин, що побутували в українському радянському суспільстві 1950 – 1960-х рр., визначалися комуністичною ідеологією та політикою партії, існуючими реаліями життя та новими тенденціями, започаткованими ліберальними реформами влади. Характерними рисами цих відносин були заідеологізованість, цнотливість, моральність, антисексуальність, гендерна рівність та ін. Сім'я була важливим інститутом радянського суспільства і знаходилась під постійним контролем і патронатом держави й партії.

Література

1. Казус Ковригиной [електронний ресурс] // *Експресс газета*. — 2008. — 17 вересня. — Режим доступу до газети: <http://eg.ru/daily/politics/11050/>
2. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України. — Ф. Р-2. — Оп. 13. — Спр. 5739. — Арк. 21.

УДК: 371.134:378:002

*Якименко Н.О., ст. викладач
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ДОКУМЕНТОЗНАВЦЯ

Фахівець із документознавства та інформаційної діяльності заповнює відчутну прогалину у сфері документо-інформаційних кадрів нашої країни, надаючи додаткові інтелектуальні ресурси для вдосконалення й розвитку

економічних відносин, поліпшуючи рівень управління виробництвом.

Поділяємо погляди Малик Г.Д. щодо важливості ролі фахівців із документознавства та інформаційної діяльності у процесі становлення інформаційного суспільства в Україні. Науковець вважає, що «професійними завданнями указаних спеціалістів, є вдосконалення документної інфраструктури, накопичення й транслявання нових знань, підвищення результативності управлінської діяльності завдяки ефективному керуванню документаційними процесами» [3, с. 83].

Завдання сучасної вищої школи полягає у підготовці професійно- та соціально мобільного компетентного випускника, який має відповідні знання й навички у власній фаховій підготовці й орієнтується в суміжних сферах діяльності. Враховуючи високу конкуренцію на ринку праці, агресивну боротьбу в процесі працевлаштування та кар'єрного росту, вважаємо актуальним питання наукової організації процесу становлення професійної компетентності фахівця з документознавства та інформаційної діяльності.

Теоретичні й прикладні аспекти підготовки документознавців розглядалися когортою українських дослідників, серед яких Бездрабко В., Власова Г., Гайсинюк Н., Демчина Л., Дубова С., Кулешов С., Кушнарєнко Н., Малик Г., Матвієнко О., Назаренко Н., Палеха Ю., Редчук Р., Романишин Ю., Сивак О., Слободяник М., Спрінсян Г., Філіпова Л., Швецова-Водка Г., Янишин О. та ін.

На нашу думку, професійної компетентності фахівець досягає шляхом розвитку особистості в системі професійної освіти, а фахова компетентність, спирається на професійно значимі для особистості та суспільства індивідуальні якості й базисні знання, отримані при здобутті загальної освіти, що дозволяють людині найбільш повно реалізувати себе в конкретних видах трудової діяльності.

Оскільки в опрацьованих наукових джерелах відсутнє потрактування терміну «процес становлення професійної компетентності», пропонуємо власне витлумачення поняття. Отже, під процесом становлення професійної компетентності розуміємо багатовекторний, розгорнутий у часі й просторі інтегрований процес особистісного, освітнього та виробничого розвитку майбутнього фахівця, що спирається на професійну ідентифікацію, мотивацію й саморозвиток спеціаліста конкретної галузі знань чи сфери виробничої діяльності. Пропонуємо такі етапи організації процесу становлення професійної компетентності фахівця з документознавства та інформаційної діяльності:

1 етап – створення образу професії в свідомості майбутнього фахівця, професійна самоідентифікація;

2 етап – мотивація й планування навчальної та практичної діяльності;

3 етап – організація й стимулювання навчальної та практичної діяльності;

4 етап – регулювання й контроль навчальної та практичної діяльності;

5 етап – аналіз результатів навчальної та практичної діяльності,

саморозвиток і самоактуалізація знань у процесі самостійної професійної діяльності.

Моделюючи наведену вище послідовність етапів процесу становлення професійної компетентності фахівця з документознавства та інформаційної діяльності ми спиралися, в тому числі, й на класифікацію видів діяльності Б.Г. Ананьєва, який наголошував, що важливою для розвитку людини є взаємодія праці, пізнання й спілкування. Визначальною для цієї конвергенції, на думку вченого, є саме праця, оскільки вона окреслює особистісний і професійний розвиток [1, с.18-23].

Отже, вибудовуючи саме таку структурно-логічну послідовність етапів організації процесу становлення професійної компетентності фахівця з документознавства та інформаційної діяльності, ми орієнтувалися на те, що компетентнісний підхід зміщує освітні акценти з процесу накопичення визначених нормативними документами знань, умінь і навичок у площину формування й розвитку здатності практично діяти, творчо застосовувати набуті знання та досвід у виробничих і невиробничих ситуаціях. Дотримання перелічених етапів, на наш погляд, дає можливість сформувати професійну, праксеологічну, рефлексивну, інформаційну культуру майбутнього документознавця.

Література

1. Ананьев Б.Г. *Избранные психологические труды* : В 2-х т. Т. 2 / под ред. А.А. Бодалева и др. – М. : Педагогика, 1980. – 288с.
2. Власова Г.В. *Проблеми і перспективи підготовки фахівців з документознавства та інформаційної діяльності* // *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. – 2004. – № 1. – С. 13-15.
3. Малик Г.Д. *Компетентнісний профіль документознавця* // *Вісник Харківської державної академії культури* : зб. наук. пр. Вип. 41 / Харк. держ. акад. культури ; відп. ред. В. М. Шейко. – Х. :ХДАК, 2013. – С. 82-92.

УДК: 378.637.036:78.07

*Н.В. Васильєва
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

ОСОБИСТІСНІ ОСОБЛИВОСТІ МУЗИЧНО ОБДАРОВАНИХ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ

На сьогоднішній день ціла низка науковців займається активним вивченням обдарованих особистостей: особливостей їх поведінки, особистісних рис, рівня їх обдарованості в певній галузі діяльності тощо (Матюшкін А. М., Богоявленська Д. Б., Тітов С. І., Сисоєва С. О., Фурдуй С. Б., Бочкарьов Л. Л., Антонова О. Є. та інші). Нагальним це питання є для викладачів педагогічних вишів, на яких покладена особлива функція: підготувати майбутніх педагогів до роботи із обдарованою молоддю.